

[Glensgård]

Af en Marienborgkonference afholdt af boligministeren med folketingets boligudvalg fremgik det, at de samlede investeringer i forbindelse med regeringens forslag om en byfornyelse over en årrække ville andrage 60-70 mia kr. I en i øvrigt stram økonomisk situation – således håber jeg finansministeren også vil beskrive det stade, hvor Danmark befinder sig – bør det meget nøje overvejes, om der er baggrund for at iværksætte et initiativ af et så uoverskueligt økonomisk omfang.

Efter fremskridtspartiets opfattelse bør boligministeren også af økonomiske årsager pålægges at nedsætte sit boligpolitiske målsætningsniveau.

Hvis ikke finansministeren reagerer på den opståede situation vedrørende byfornyelsen, vil det blive endnu ét og samtidig det dyreste stød, der er givet til Danmarks økonomiske fallit.

Besvarelse (9/5 80):

Finansministeren (Svend Jakobsen):

Hovedsynspunktet bag det fremsatte lovforslag om byfornyelse og boligforbedring er, at det er samfundsmæssigt rigtigt at bevare og modernisere den ældre boligmasse fremfor at lade den forfalde, senere nedrive den og opføre nybyggeri.

Samfundsøkonomisk er det bedre at investere i forbedring af det ældre byggeri fremfor at investere i nybyggeri. Beskæftigelsesvirkningen af byfornyelse er bedre end ved nybyggeri, og samtidig er byfornyelsen ikke så belastende for betalingsbalancen.

Som bekendt indeholder lovforslaget om byfornyelse og boligforbedring ikke økonomiske rammer for omfanget af byfornyelsen og boligforbedringen. Skønnet over de samlede investeringer m.v. i lovforslaget er at betragte som regneeksempler under visse forudsætninger.

Da der imidlertid er tale om investeringer af betydelig størrelsesorden, har regeringen søgt at indpasse disse i den samlede økonomiske politik, herunder afpasset efter den aktivitet, der i øvrigt foregår inden for byggesektoren.

Ovennævnte hensyn er således tilgodeset i den indgåede aftale af 5. maj 1980 mellem socialdemokratiet, det radikale venstre, centrum-demokraterne og kristeligt folkeparti,

hvor der i beskæftigelsesplanen for 1981 er afsat en samlet økonomisk ramme til både sanering og byfornyelse på i alt 276 mill. kr.

Man gik herefter til dagsordenens punkt 3, der var:

3) *Eneste behandling af:*

Indstilling fra udvalget for forretningsordenen om folketingets samtykke i henhold til grundlovens § 57. (Maisted).

(Beslutningsforslag nr. B 130. Fremsat 9/5 80 i betænkning fra udvalget for forretningsordenen).

Indstillingen sattes til forhandling.

Forhandling

Thorndahl (FP):

Fremskridtspartiets folketingsgruppe kan enigt tilslutte sig, at hr. Maisteds parlamentariske immunitet ophæves, således som det jo også fremgår af den enstemmige indstilling fra udvalget for forretningsordenen. Sagen giver imidlertid anledning til nogle principielle betragtninger, fordi sagen er velegnet som illustration af dagens Danmark. Jeg vil godt sige hertil, at hver gang det er nødvendigt for mig at holde et indlæg af den karakter, jeg holder i dag, og hver gang det er nødvendigt at udforme synspunkter som dem, der fremgår af det betækningsbidrag, vi har udarbejdet, så skal jeg overvinde noget i mig selv, for selv om det, jeg siger, er rigtigt, så smerter det mig dybt, at det er nødvendigt at sige det.

I min studietid i kantine, på restauranter, på kollegierne, og hvor det ellers kunne være, forsvarede jeg indædt det synspunkt, den opfattelse, at Danmark er et retssamfund, at borgerne bliver behandlet ens, at myndighederne er ubestikkelige, at myndighederne er hæderlige, at politikerne ikke misbruger deres magt, og at alle har lige muligheder uanset deres politiske eller religiøse opfattelse. Denne naive, viste det sig, studentiske virkelighedsflugt kunne jeg ikke opretholde. Da jeg blev kastet ud i dagligdagens Danmark, opdagede jeg, at retssamfundet, vor retssikkerhed desværre i høj grad er politisk styret, og at magtmisbruget i virkelighe-